

Bezinning 182: God zoekt het verlorene¹

Bezinning 21 gaat over Lucas 15,11-32.

Lucas 15,1-10 = 24° zondag C-jaar

Het Woord

Alle tollenaars en zondaars kwamen Hem opzoeken om naar Hem te luisteren. Maar zowel de Farizeeën als de schriftgeleerden zeiden morrend tegen elkaar: ‘Die man ontvangt zondaars en eet met hen.’ Jezus vertelde hun toen deze gelijkenis: ‘Als iemand van u honderd schapen heeft waarvan er één verloren is geraakt, laat hij dan niet de negenennegentig andere in de woestijn achter om naar het verdwaalde op zoek te gaan tot hij het gevonden heeft? En als hij het gevonden heeft, legt hij het vol vreugde op zijn schouders en gaat hij naar huis. Daar roept hij zijn vrienden en burenen bijeen en zegt tegen hen: “Deel in mijn vreugde, want ik heb het schaap gevonden dat verdwaald was.” Ik zeg u: zo zal er in de hemel meer vreugde zijn over één zondaar die tot inkeer komt dan over negenennegentig rechtvaardigen die geen inkeer nodig hebben.

En als een vrouw tien drachmen heeft en er één verliest, steekt ze toch de lamp aan, veegt het hele huis schoon en zoekt ze alles af tot ze het muntstuk gevonden heeft? En als ze het gevonden heeft, roept ze haar vriendinnen en burenen bijeen en zegt: “Deel in mijn vreugde, want ik heb de drachme gevonden die ik kwijt was.” Zo, zeg Ik u, heerst er ook vreugde onder de engelen van God over één zondaar die tot inkeer komt.’

Een woord bij het Woord

De twee parabels hebben sterke gelijkenispunten: uit een groep raakt één element verloren, iemand gaat op zoek naar het verlorene, deze vindt het verlorene, verheugt zich daarover en gaat zijn of haar vreugde met anderen delen. Maar ze verschillen ook: eerst is de eigenaar een mens, dan een vrouw. Het gaat enerzijds om een schaap, anderzijds om een geldstuk ter waarde van één dagloon. Om het schaap te zoeken laat de mens de andere schapen in de onveilige woestijn achter; om de drachme te zoeken lopen de negen andere geen risico. Bij de drachme worden de inspanningen van de vrouw sterk in de verf gezet: een lamp aansteken, vegen en zoeken en wel zorgvuldig.

Jezus vertelt beide parabels om te reageren – zelfs bijzonder scherp – tegen de Farizeeën en schriftgeleerden, die over Hem morren, omdat Hij tollenaars en zondaars aan zijn tafel uitnodigt. Zij redeneren vanuit hun opdeling wij-zij: de reinen, die zichzelf rechtvaardig vinden, en de onreinen, met wie je geen contact mag hebben want je wordt dan zelf onrein. Jezus redeneert heel anders: iedereen is een zondaar en Hij gaat in de naam van de Vader op zoek naar de zondaar. Hij wil hen redden en naar hun doel brengen: de vreugde in de hemel en bij zijn bewoners.

¹ Deze bezinning kwam tot stand vanuit de lectio divinagroep van Mariakerke. Met dank aan de acht deelnemers die op 27 mei 2013 rond dit evangelie samenkwamen.

Het Woord in mijn leven

Denk ik ook in de wij-zij-categorie: wie zijn 'wij' dan en wie zijn 'zij'? Voel ik mij solidair met elke mens? Ben ik mij bewust van mijn zondigheid? Ben ik altijd weer bereid tot bekering? Wil ik me door Jezus Christus in de vreugde van God laten binnen dragen?

Gebed

Heer Jezus,
Gij zijt altijd op zoek naar de mens.
Iedereen nodigt Gij uit
om zich naar U toe te keren,
om zich door U te laten vinden.
Want Gij wilt ons optillen,
ons op uw schouders dragen
en naar ons doel brengen:
naar God en zijn hemelse engelen,
om de eeuwige vreugde te genieten.
Zoek mij en vind mij altijd opnieuw,
want telkens weer loop ik weg
van U en uw vreugde. Amen.

© Eric Haelvoet 2013